

ประกาศกรมการขนส่งทางบก

เรื่อง กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการตรวจหรือทดสอบสารอันเกิดจากการเสพยาเสพติดให้โทษ
เฉพาะแอมเฟตามีนและเมทแอมเฟตามีน และกำหนดเจ้าพนักงานผู้มีอำนาจตรวจหรือทดสอบ
หรือสั่งให้ผู้ได้รับใบอนุญาตเป็นผู้ประจำรถในขณะปฏิบัติหน้าที่รับการตรวจหรือทดสอบ

พ.ศ. ๒๕๕๓

ตามที่ได้มีประกาศกรมการขนส่งทางบก เรื่อง กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการตรวจหรือทดสอบสารอันเกิดจากการเสพยาเสพติดให้โทษ (ยาบ้า) และกำหนดเจ้าพนักงานผู้มีอำนาจตรวจหรือทดสอบหรือสั่งให้ผู้ได้รับใบอนุญาตปฏิบัติหน้าที่เป็นผู้ประจำรถในขณะปฏิบัติหน้าที่รับการตรวจหรือทดสอบว่ามี สารนั้นอยู่ในร่างกายหรือไม่ ลงวันที่ ๒ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๔๑ ไว้แล้ว นั้น

โดยที่ปัจจุบันกรมการขนส่งทางบกและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับประกาศดังกล่าว บางหน่วยงานได้มีการปรับปรุงโครงสร้างใหม่ ทำให้การแบ่งส่วนราชการและการกำหนดตำแหน่งในหน่วยงานดังกล่าวเปลี่ยนแปลงไป ประกอบกับเป็นการสมควรปรับปรุงหลักเกณฑ์และวิธีการตรวจหรือทดสอบสารอันเกิดจากการเสพยาเสพติดให้โทษให้มีความเหมาะสมยิ่งขึ้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๐๒ ทวิ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติการขนส่งทางบก พ.ศ. ๒๕๒๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติการขนส่งทางบก (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๓๕ อธิบดีกรมการขนส่งทางบกจึงออกประกาศกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการตรวจหรือทดสอบสารอันเกิดจากการเสพยาเสพติดให้โทษเฉพาะแอมเฟตามีนและเมทแอมเฟตามีน และกำหนดเจ้าพนักงานผู้มีอำนาจตรวจหรือทดสอบหรือสั่งให้ผู้ได้รับใบอนุญาตเป็นผู้ประจำรถในขณะปฏิบัติหน้าที่รับการตรวจหรือทดสอบไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ให้ยกเลิกประกาศกรมการขนส่งทางบก เรื่อง กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการตรวจหรือทดสอบสารอันเกิดจากการเสพยาเสพติดให้โทษ (ยาบ้า) และกำหนดเจ้าพนักงานผู้มีอำนาจตรวจหรือทดสอบหรือสั่งให้ผู้ได้รับใบอนุญาตปฏิบัติหน้าที่เป็นผู้ประจำรถในขณะปฏิบัติหน้าที่รับการตรวจหรือทดสอบว่ามีสารนั้นอยู่ในร่างกายหรือไม่ ลงวันที่ ๒ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๔๑

ข้อ ๒ ในประกาศนี้

“การตรวจหรือทดสอบสารอันเกิดจากการเสพยาเสพติดให้โทษ” หมายความว่า การตรวจหรือทดสอบหาระดับหรือปริมาณของแอมเฟตามีนและเมทแอมเฟตามีน ตามกฎหมายว่าด้วยยาเสพติดให้โทษในปัสสาวะ

ข้อ ๓ ให้ผู้ตรวจการ พนักงานฝ่ายปกครองและตำรวจดังต่อไปนี้ เป็นเจ้าพนักงานผู้มีอำนาจตรวจหรือทดสอบ หรือสั่งให้ผู้ได้รับใบอนุญาตเป็นผู้ประจำรถในขณะปฏิบัติหน้าที่รับการตรวจหรือทดสอบสารอันเกิดจากการเสพยาเสพติดให้โทษ

(๑) ผู้ตรวจการในกองตรวจการขนส่งทางบก กรมการขนส่งทางบก มีอำนาจทั้งในเขตกรุงเทพมหานคร และในเขตอื่นนอกจากกรุงเทพมหานคร

(๒) ผู้ตรวจการในสำนักงานขนส่งกรุงเทพมหานครพื้นที่ ๑, ๒, ๓, ๔ และ ๕ มีอำนาจเฉพาะในเขตท้องที่ความรับผิดชอบ

(๓) ผู้ตรวจการในสำนักงานขนส่งจังหวัด และสำนักงานขนส่งจังหวัดสาขา มีอำนาจเฉพาะในเขตท้องที่ความรับผิดชอบ

(๔) ผู้บังคับการ กองบังคับการตำรวจนครบาล ๑-๕ หรือผู้ปฏิบัติราชการแทน มีอำนาจเฉพาะในเขตท้องที่ความรับผิดชอบ

(๕) ผู้กำกับการสถานีตำรวจนครบาล หรือสารวัตรใหญ่สถานีตำรวจนครบาล หรือผู้ที่มิยศตั้งแต่ร้อยตำรวจตรีขึ้นไปซึ่งปฏิบัติหน้าที่ประจำสถานีตำรวจนครบาลนั้น มีอำนาจเฉพาะในเขตท้องที่ความรับผิดชอบ

(๖) ผู้บังคับการ กองบังคับการตำรวจจราจร หรือผู้ปฏิบัติราชการแทน มีอำนาจเฉพาะในเขตท้องที่ความรับผิดชอบ

(๗) พนักงานสอบสวนกองบังคับการตำรวจจราจรซึ่งมีตำแหน่งตั้งแต่รองสารวัตรขึ้นไป มีอำนาจเฉพาะในเขตท้องที่ความรับผิดชอบ

(๘) ผู้บังคับการตำรวจภูธรจังหวัด หรือผู้ปฏิบัติราชการแทน มีอำนาจเฉพาะในเขตท้องที่ความรับผิดชอบ

(๙) ผู้กำกับการสถานีตำรวจภูธร หรือสารวัตรใหญ่สถานีตำรวจภูธร หรือสารวัตรสถานีตำรวจภูธร หรือผู้ที่มิยศตั้งแต่ร้อยตำรวจตรีขึ้นไปซึ่งปฏิบัติหน้าที่ประจำสถานีตำรวจภูธรนั้น มีอำนาจเฉพาะในเขตท้องที่ความรับผิดชอบ

(๑๐) ผู้บังคับการ กองบังคับการตำรวจทางหลวง หรือผู้ปฏิบัติราชการแทน มีอำนาจเฉพาะในเขตท้องที่ความรับผิดชอบ

(๑๑) พนักงานสอบสวนกองบังคับการตำรวจทางหลวงซึ่งมีตำแหน่งตั้งแต่รองสารวัตรขึ้นไป มีอำนาจเฉพาะในเขตท้องที่ความรับผิดชอบ

(๑๒) เจ้าพนักงานตามพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามยาเสพติด พ.ศ. ๒๕๑๕ มีอำนาจเฉพาะในเขตท้องที่ความรับผิดชอบ

ข้อ ๔ หลักเกณฑ์และวิธีการตรวจหรือทดสอบสารอันเกิดจากการเสพยาเสพติดให้โทษ ให้ถือปฏิบัติ ดังนี้

(๑) จัดให้มีอุปกรณ์สำหรับเก็บปัสสาวะ โดยให้ใช้ขวดแก้วหรือขวดพลาสติกปากกว้าง พร้อมฝาปิดขนาดบรรจุขวดประมาณ ๖๐ มิลลิลิตร โดยขวดที่นำมาใช้ต้องสะอาดและแห้ง และให้มีฉลากสำหรับติดขวดเพื่อใช้บันทึกข้อมูลของผู้รับการตรวจหรือทดสอบและแถบขาวเพื่อใช้ปิดผนึก ทับปากขวดเก็บปัสสาวะด้วย

(๒) วิธีการในการเก็บปัสสาวะให้ถือปฏิบัติ ดังนี้

(ก) จัดให้มีการควบคุมการถ่ายปัสสาวะของผู้รับการตรวจหรือทดสอบทุกครั้ง ทั้งนี้ เพื่อป้องกันมิให้มีการกระทำใด ๆ ที่ทำให้ปัสสาวะนั้นเกิดการเจือจาง หรือสับเปลี่ยนตัวอย่าง

(ข) บันทึกหมายเลขประจำขวด ชื่อ - นามสกุล อายุของผู้รับการตรวจหรือทดสอบ และวันเวลาที่เก็บปัสสาวะบนฉลาก และติดฉลากกับขวดเก็บปัสสาวะ

(ค) มอบขวดเก็บปัสสาวะให้แก่ผู้รับการตรวจหรือทดสอบนำไปถ่ายปัสสาวะใส่ขวด จำนวนประมาณ ๓๐ มิลลิลิตรหรือครึ่งขวด และให้ผู้รับการตรวจหรือทดสอบลงลายมือชื่อกำกับ บนฉลากติดขวดเก็บปัสสาวะ

(๓) วิธีการตรวจหรือทดสอบสารอันเกิดจากการเสพยาเสพติดให้โทษให้ใช้เครื่องมือ ตรวจสอบโดยวิธี Immunoassay โดยให้ถือปฏิบัติตามคู่มือวิธีการตรวจหรือทดสอบของเครื่องมือ แต่ละผลิตภัณฑ์

(๔) เมื่อตรวจหรือทดสอบตามวิธีการใน (๓) แล้วปรากฏว่าให้ผลบวกตามคู่มือวิธีการตรวจ หรือทดสอบของเครื่องมือแต่ละผลิตภัณฑ์ โดยมีปริมาณแอมเฟตามีนหรือเมทแอมเฟตามีนในปัสสาวะ ตั้งแต่ ๑ ไมโครกรัม/มิลลิลิตรขึ้นไป ให้ถือว่าผู้รับการตรวจหรือทดสอบอาจเสพยาแอมเฟตามีน หรือเมทแอมเฟตามีน

ข้อ ๕ ในกรณีตรวจหรือทดสอบสารอันเกิดจากการเสพยาเสพติดให้โทษแล้วได้ผล การตรวจหรือทดสอบตามข้อ ๔ (๔) ให้เจ้าพนักงานผู้ทำการตรวจหรือทดสอบดำเนินการ ดังต่อไปนี้

(๑) จัดบันทึกข้อมูลและรายละเอียดเกี่ยวกับชื่อ - นามสกุล ภูมิลำเนา หรือสถานที่อยู่ที่สามารถจะเรียกตัวมาเพื่อดำเนินคดีได้เมื่อมีการตรวจยืนยันผลและความถูกต้องของการตรวจแล้วปรากฏว่าเป็นผู้ที่มียาเสพติดให้โทษอยู่ในร่างกาย

(๒) ปิดขวดเก็บปัสสาวะที่เหลือของผู้รับการตรวจหรือทดสอบให้สนิทพร้อมทั้งปิดผนึกทับปากขวดด้วยแถบขาว โดยมีลายมือชื่อของเจ้าพนักงานผู้ทำการตรวจหรือทดสอบและผู้รับการตรวจหรือทดสอบกำกับไว้แล้วให้รีบจัดส่งขวดเก็บปัสสาวะดังกล่าวในสภาพแช่เย็นไปยังสถานตรวจพิสูจน์ของส่วนราชการตามข้อ ๖ โดยเร็ว เพื่อตรวจยืนยันผลและความถูกต้องของการตรวจ

ข้อ ๖ สถานตรวจพิสูจน์ของส่วนราชการที่สามารถตรวจยืนยันผลและความถูกต้องของการตรวจมีดังนี้

(๑) หน่วยงานในสังกัดสำนักงานตำรวจแห่งชาติ

(ก) สถาบันนิติเวชวิทยา

(ข) กองพิสูจน์หลักฐานกลาง

(ค) ศูนย์พิสูจน์หลักฐาน ๑ - ๑๐

(ง) พิสูจน์หลักฐานจังหวัด

(๒) หน่วยงานในสังกัดกระทรวงสาธารณสุข

(ก) โรงพยาบาลศูนย์ของรัฐ

(ข) โรงพยาบาลจังหวัด

(ค) โรงพยาบาลสังกัดกรมการแพทย์ เช่น โรงพยาบาลราชวิถี โรงพยาบาลรัฐบุรุษ

(ง) หน่วยงานในสังกัดกรมวิทยาศาสตร์การแพทย์ เช่น สำนักยาและวัตถุเสพติด

ศูนย์วิทยาศาสตร์การแพทย์

(๓) สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด

เมื่อหน่วยงานตามวรรคหนึ่งได้ดำเนินการตรวจยืนยันผลและความถูกต้องของการตรวจแล้วให้ถือว่าผู้รับการตรวจหรือทดสอบเป็นผู้ที่มียาเสพติดให้โทษอยู่ในร่างกาย

ข้อ ๗ เพื่อให้การตรวจหรือทดสอบตามประกาศนี้เป็นไปด้วยความเรียบร้อย ถูกต้องเหมาะสมตามหลักวิชาการแพทย์และรัดกุมมากยิ่งขึ้น ตลอดจนเพื่อเป็นการป้องกันมิให้เกิดปัญหาในข้อกฎหมายและปัญหาในทางปฏิบัติ ฉะนั้น ในการออกปฏิบัติการเพื่อทำการตรวจหรือทดสอบสารอันเกิดจากการเสพยาเสพติดให้โทษในแต่ละครั้ง ให้ออกปฏิบัติการโดยมีผู้ที่มีความรู้ความชำนาญจากสำนักงานสาธารณสุขจังหวัดหรือสถานตรวจพิสูจน์ของส่วนราชการตามที่ระบุไว้ในข้อ ๖ เจ้าพนักงานตามพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามยาเสพติด พ.ศ. ๒๕๑๕ และเจ้าหน้าที่ตำรวจร่วมด้วยทุกครั้ง

ข้อ ๘ ประกาศนี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดสามสิบวันนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ ๑ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๕๓

ชัยรัตน์ สงวนชื่อ

อธิบดีกรมการขนส่งทางบก

ประกาศกรมการขนส่งทางบก

เรื่อง กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขการให้ความเห็นชอบคัสชีและตัวถังรถ
ที่ใช้ในการขนส่งสัตว์หรือสิ่งของ ลักษณะ ๖ ลักษณะ ๗ และลักษณะ ๘

พ.ศ. ๒๕๕๓

เพื่อให้การปฏิบัติเกี่ยวกับการให้ความเห็นชอบคัสชีและตัวถังรถที่ใช้ในการขนส่งสัตว์หรือสิ่งของลักษณะ ๖ ลักษณะ ๗ และลักษณะ ๘ เป็นไปในแนวทางเดียวกัน รวมทั้งเพื่อเป็นการส่งเสริมและสนับสนุนให้ผู้ผลิตหรือประกอบรถยนต์มาตรฐานการผลิต อาศัยอำนาจตามความในข้อ ๑๘ (๑) วรรคสอง และ (๒) วรรคสอง ของกฎกระทรวง ฉบับที่ ๕ (พ.ศ. ๒๕๒๔) ออกตามความในพระราชบัญญัติการขนส่งทางบก พ.ศ. ๒๕๒๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยกฎกระทรวง ฉบับที่ ๖๐ (พ.ศ. ๒๕๕๒) ออกตามความในพระราชบัญญัติการขนส่งทางบก พ.ศ. ๒๕๒๒ อธิบดีกรมการขนส่งทางบกจึงออกประกาศกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขการให้ความเห็นชอบคัสชีและตัวถังรถที่ใช้ในการขนส่งสัตว์หรือสิ่งของ ลักษณะ ๖ ลักษณะ ๗ และลักษณะ ๘ ไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ในประกาศนี้

“รถ” หมายถึง คัสชี หรือคัสชีพร้อมตัวถังรถที่ใช้ในการขนส่งสัตว์หรือสิ่งของ ลักษณะ ๖ ลักษณะ ๗ และลักษณะ ๘

“ผู้ผลิตระดับ ๑” หมายถึง นิติบุคคลที่ดำเนินการผลิตหรือประกอบรถที่ได้รับอนุญาตประกอบกิจการโรงงาน มีวิศวกรควบคุมการสร้างประกอบหรือตรวจสอบรถ และมีระบบควบคุมมาตรฐานการผลิตและได้รับการขึ้นทะเบียนกับกรมการขนส่งทางบก

“ผู้ผลิตระดับ ๒” หมายถึง นิติบุคคลที่ดำเนินการผลิตหรือประกอบรถที่ได้รับอนุญาตประกอบกิจการโรงงาน มีวิศวกรควบคุมการสร้างประกอบหรือตรวจสอบรถและได้รับการขึ้นทะเบียนกับกรมการขนส่งทางบก

“ผู้นำเข้ารถ” หมายถึง บุคคลธรรมดาหรือนิติบุคคลที่นำเข้ารถที่ผลิตหรือประกอบสำเร็จ (Complete-Built Unit) จากต่างประเทศ

ข้อ ๒ การขอรับความเห็นชอบรถแบ่งออกเป็น ๓ ประเภท ดังต่อไปนี้

ประเภทที่ ๑ การขอรับความเห็นชอบรถเป็นแบบ (Type) ซึ่งเป็นการขอรับความเห็นชอบรถที่ออกแบบเพื่อการผลิตเป็นรถที่เหมือนกันโดยไม่จำกัดจำนวน

ประเภทที่ ๒ การขอรับความเห็นชอบรถที่เหมือนกันจำนวนมาก ซึ่งเป็นการขอรับความเห็นชอบรถที่ออกแบบเพื่อการผลิตเป็นรถที่เหมือนกันเป็นจำนวนไม่เกิน ๕๐ คัน

ประเภทที่ ๓ การขอรับความเห็นชอบรถทั่วไป ซึ่งเป็นการขอรับความเห็นชอบรถที่ออกแบบเป็นรายคัน หรือออกแบบเพื่อการผลิตเป็นรถที่เหมือนกันเป็นจำนวนไม่เกิน ๑๐ คัน

รถที่เหมือนกันตามวรรคหนึ่งเป็นรถที่มีรายละเอียดทางเทคนิคของรถเหมือนกันตามรายการดังต่อไปนี้

- (๑) รูปแบบและขนาดของโครงสร้าง
- (๒) ขนาดสัดส่วนของรถ ได้แก่ ระยะช่วงล้อ ระยะยื่นหน้า ระยะยื่นท้าย ขนาดตัวถัง และพื้นที่บรรทุก

- (๓) จำนวนเพลาล้อ กงล้อและยาง
- (๔) ชนิด แบบและคุณลักษณะต่าง ๆ ของเครื่องอุปกรณ์และส่วนควบ
- (๕) น้ำหนักรวมสูงสุดและการกระจายน้ำหนัก

ข้อ ๓ การขอรับความเห็นชอบรถตามข้อ ๒ ต้องเป็นไปตามเงื่อนไขดังนี้

(๑) การขอรับความเห็นชอบรถประเภทที่ ๑ ต้องเป็นผู้ผลิตระดับ ๑ หรือผู้นำเข้ารถที่เป็นนิติบุคคลและได้รับการขึ้นทะเบียนกับกรมการขนส่งทางบก

(๒) การขอรับความเห็นชอบรถประเภทที่ ๒ ต้องเป็นผู้ผลิตระดับ ๑ ผู้ผลิตระดับ ๒ หรือผู้นำเข้ารถที่เป็นนิติบุคคลและได้รับการขึ้นทะเบียนกับกรมการขนส่งทางบกเท่านั้น

(๓) การขอรับความเห็นชอบรถประเภทที่ ๓ จะเป็นผู้ผลิต ผู้นำเข้ารถ นิติบุคคล หรือบุคคลธรรมดาก็ได้

รถที่ออกแบบเพื่อการใช้งานเฉพาะกิจที่มีเครื่องอุปกรณ์และส่วนควบหรือขนาดแตกต่างจากที่กำหนดไว้ในกฎกระทรวงออกตามความในพระราชบัญญัติการขนส่งทางบก พ.ศ. ๒๕๒๒ ให้ขอรับความเห็นชอบรถประเภทที่ ๓ เท่านั้น

รถที่ออกแบบเพื่อใช้ในการขนส่งวัตถุหรือสินค้าอันตรายให้ขอรับความเห็นชอบรถประเภทที่ ๒ และประเภทที่ ๓ และในกรณีการขอรับความเห็นชอบรถประเภทที่ ๒ ผู้ขอรับความเห็นชอบจะต้องเป็นผู้ผลิตระดับ ๑ หรือผู้นำเข้ารถที่เป็นนิติบุคคลและได้รับการขึ้นทะเบียนกับกรมการขนส่งทางบกเท่านั้น

ข้อ ๔ บุคคลที่ประสงค์จะขึ้นทะเบียนเป็นผู้ผลิตหรือผู้นำเข้ารถให้จัดส่งหลักฐานดังต่อไปนี้ ให้สำนักวิศวกรรมยานยนต์เพื่อพิจารณาขึ้นทะเบียน

(๑) ผู้ผลิตระดับ ๑

- (ก) สำเนาหนังสือรับรองการจดทะเบียนเป็นนิติบุคคลตามกฎหมายไทย
- (ข) สำเนาใบอนุญาตประกอบกิจการโรงงาน (รง.๔) ในการดำเนินกิจการผลิต
- (ค) สำเนาหนังสือรับรองระบบการบริหารงานคุณภาพของโรงงานผู้ผลิตตามอนุกรมมาตรฐาน ISO 9000 หรือตามมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม
- (ง) หนังสือรับรองวิศวกร สาขาวิศวกรรมเครื่องกล พร้อมสำเนาใบอนุญาตประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมของวิศวกร

(๒) ผู้ผลิตระดับ ๒

- (ก) สำเนาหนังสือรับรองการจดทะเบียนเป็นนิติบุคคลตามกฎหมายไทย
- (ข) สำเนาใบอนุญาตประกอบกิจการโรงงาน (รง.๔) ในการดำเนินกิจการผลิต
- (ค) หนังสือรับรองวิศวกร สาขาวิศวกรรมเครื่องกล พร้อมสำเนาใบอนุญาตประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมของวิศวกร

(๓) ผู้นำเข้ารถ

- (ก) สำเนาหนังสือรับรองการจดทะเบียนเป็นนิติบุคคลตามกฎหมายไทย
- (ข) สำเนาหนังสือรับรองระบบการบริหารงานคุณภาพของโรงงานผู้ผลิตในต่างประเทศตามอนุกรมมาตรฐาน ISO 9000 หรือตามมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม
- (ค) หนังสือรับรองวิศวกร สาขาวิศวกรรมเครื่องกล พร้อมสำเนาใบอนุญาตประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมของวิศวกร

การขึ้นทะเบียนเป็นผู้ผลิตหรือผู้นำเข้ารถให้มีอายุสามปีนับแต่วันที่ได้รับการขึ้นทะเบียน โดยผู้ที่ได้รับการขึ้นทะเบียนต้องรักษาคุณสมบัติให้ครบถ้วนตามที่ขอขึ้นทะเบียนไว้ตลอดอายุการขึ้นทะเบียน

ข้อ ๕ ภายใต้บังคับความในข้อ ๓ ผู้ใดประสงค์จะขอรับความเห็นชอบรถให้ยื่นคำขอเป็นหนังสือ ณ สำนักวิศวกรรมยานยนต์ กรมการขนส่งทางบก หรือสำนักงานขนส่งจังหวัด พร้อมเอกสารหลักฐานดังต่อไปนี้

- (๑) การขอรับความเห็นชอบรถประเภทที่ ๑
- (ก) สำเนาหลักฐานแสดงว่าเป็นผู้ได้รับการขึ้นทะเบียนเป็นผู้ผลิตระดับ ๑ หรือผู้นำเข้ารถ
- (ข) รายละเอียดรถ และรายการคำนวณความแข็งแรงของคัสชีรด์ ซึ่งมีข้อมูลรายละเอียดตามที่กำหนดไว้ท้ายประกาศ
- (ค) หนังสือรับรองรถที่ออกโดยวิศวกรเครื่องกลซึ่งเป็นผู้ออกแบบควบคุมการสร้างประกอบหรือตรวจสอบรถ รับรองความมั่นคงแข็งแรงและความปลอดภัยที่จะใช้ในการขนส่ง
- (๒) การขอรับความเห็นชอบรถประเภทที่ ๒
- (ก) สำเนาหลักฐานแสดงว่าเป็นผู้ได้รับการขึ้นทะเบียนเป็นผู้ผลิตระดับ ๑ ผู้ผลิตระดับ ๒ หรือผู้นำเข้ารถ
- (ข) เอกสารที่กำหนดไว้ตาม (๑) (ข) และ (ค)
- (๓) การขอรับความเห็นชอบรถประเภทที่ ๓
- (ก) หลักฐานประจำตัวบุคคล เช่น สำเนาบัตรประจำตัวประชาชน หรือสำเนานหนังสือรับรองการจดทะเบียนนิติบุคคล พร้อมสำเนาบัตรประจำตัวประชาชนของกรรมการผู้มีอำนาจลงนามแล้วแต่กรณี
- (ข) เอกสารที่กำหนดไว้ตาม (๑) (ข) และ (ค)
- ข้อ ๖ การขอรับความเห็นชอบรถประเภทที่ ๑ และประเภทที่ ๒ ผู้ขอรับความเห็นชอบต้องจัด เตรียมรถต้นแบบเพื่อรับการตรวจและทดสอบ
- ข้อ ๗ การพิจารณาให้ความเห็นชอบรถต้องเป็นไปตามหลักเกณฑ์ดังต่อไปนี้
- (๑) รถต้องมีสภาพ ขนาด ลักษณะ เครื่องอุปกรณ์และส่วนควบเป็นไปตามที่กฎหมายกำหนด
- (๒) การกระจายน้ำหนักของรถเมื่อทำการบรรทุกที่น้ำหนักรวมสูงสุด (GVW) ต้องเป็นดังนี้
- (ก) ไม่เกินสมรรถนะของเครื่องอุปกรณ์หรือส่วนควบที่นำมาใช้ประกอบในรถ
- (ข) น้ำหนักลงเพลาล้อของรถ น้ำหนักรวมสูงสุด หรือเมื่อนำรถไปต่อพ่วงกับรถลากจูงจะต้องไม่เกินพิกัดน้ำหนักตามที่กฎหมายกำหนด หรือตามที่กรมการขนส่งทางบกให้ความเห็นชอบ
- ข้อ ๘ ประกาศนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ ๖ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๕๓

ชัยรัตน์ สงวนชื่อ

อธิบดีกรมการขนส่งทางบก

เอกสารแนบท้ายประกาศ
รายละเอียดรถและรายการคำนวณความแข็งแรงของรถ

เพื่อให้การตรวจสอบสมรรถนะของรถที่ใช้ในการขนส่งสัตว์หรือสิ่งของ ลักษณะ 6 ลักษณะ 7 และลักษณะ 8 เป็นไปด้วยความเรียบร้อย ผู้ขอจะต้องส่งเอกสารแสดงรายละเอียดรถพร้อมรายการคำนวณความมั่นคงแข็งแรงของรถไปประกอบการพิจารณาขอรับความเห็นชอบรถซึ่งประกอบด้วยรายละเอียดดังต่อไปนี้

1. ชนิด แบบ รหัสหมายเลขคัสซี หรือหมายเลขคัสซีของรถ
2. น้ำหนักรวมสูงสุดของรถ
3. รายละเอียดรถ แสดงขนาดสัดส่วนต่าง ๆ ของรถ รายการ ชนิด แบบ และสมรรถนะของเครื่องอุปกรณ์และส่วนควบต่าง ๆ ของรถ
4. แบบแปลน (Drawing) แสดงลักษณะ และขนาดสัดส่วนต่าง ๆ ของรถ
5. รายละเอียดรายการคำนวณแสดงความแข็งแรงของโครงสร้างรถ ดังนี้
 - 5.1. การกระจายน้ำหนัก ทั้งในขณะรถเปล่าและบรรทุกเต็มพิกัดน้ำหนัก
 - 5.2. กราฟแสดงแรงเฉือน (Shear Force Diagram) และกราฟแสดงโมเมนต์ดัด (Bending Moment Diagram) ที่กระทำต่อโครงสร้างและตัวถัง
 - 5.3. ค่าความแข็งแรงของวัสดุที่ใช้ทำโครงสร้าง (Tensile Strength)
 - 5.4. ค่าความเค้น (Stress) และค่าความปลอดภัย (Safety Factor) ของโครงสร้างและตัวถัง
6. รายละเอียดแสดงหลักการทำงานและวงจรของระบบห้ามล้อ และระบบห้ามล้อฉุกเฉิน
7. รายละเอียดระบบไฟฟ้า และรายละเอียดโคมไฟ แสดงจำนวนและการติดตั้ง
8. รายละเอียดของอุปกรณ์ต่อพ่วง แสดงชนิดและแบบ รวมถึงสมรรถนะในการรับแรงฉุดลาก (D-Value)
9. หนังสือรับรองรถ ที่ออกโดยวิศวกรเครื่องกลซึ่งเป็นผู้ออกแบบ ควบคุมการสร้าง ประกอบหรือตรวจสอบรถ รับรองความมั่นคงแข็งแรงและความปลอดภัยที่จะใช้ในการขนส่ง